

DIREKTIVA 2014/67/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. svibnja 2014.****o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”)****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1. i članak 62.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Slobodno kretanje radnika, sloboda poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga temeljna su načela unutarnjeg tržišta u Uniji ugrađena u Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Unija dalje razvija provedbu tih načela s ciljem osiguravanja jednakih uvjeta poslovanja i poštovanja prava radnika.
- (2) Sloboda pružanja usluga uključuje pravo poduzeća da pružaju usluge u drugoj državi članici, u koju mogu privremeno uputiti svoje radnike kako bi ondje pružali te usluge. Za potrebe upućivanja radnika potrebno je razlikovati tu slobodu od slobodnog kretanja radnika, koje daje svakom građaninu pravo da se slobodno preseli u drugu državu članicu kako bi ondje radio i boravio u tu svrhu, te ih štiti od diskriminacije u pogledu zapošljavanja, primitaka od rada i ostalih uvjeta rada i zapošljavanja u odnosu na državljane te države članice.
- (3) S obzirom na radnike koji su privremeno upućeni na obavljanje posla kako bi pružali usluge u državi članici koja nije ona u kojoj uobičajeno obavljaju svoj rad, Direktivom 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ utvrđuje se skup jasno određenih temeljnih uvjeta zaposlenja koje pružatelj usluga mora zadovoljiti u državi članici u koju je radnik upućen da bi se osigurao minimum zaštite dotičnih upućenih radnika.
- (4) Sve mjere koje se uvode ovom Direktivom trebale bi biti opravdane i proporcionalne kako se ne bi stvorila administrativna opterećenja ili ograničio potencijal poduzeća, a posebno malih i srednjih poduzeća (MSP-ovi), za stvaranje novih radnih mjesta, istodobno štiteći upućene radnike.
- (5) Kako bi se osigurala usklađenost s Direktivom 96/71/EZ bez nepotrebnog administrativnog opterećivanja pružatelja usluga, bitno je da se činjenične elemente navedene u odredbama o utvrđivanju istinskog upućivanja i o sprečavanju zlouporabe i zaobilaženja u ovoj Direktivi smatra indikativnima i neiscrpnima. Posebno ne bi trebalo zahtijevati da svaki pojedini element bude zadovoljen u svakom slučaju upućivanja.

⁽¹⁾ SL C 351, 15.11.2012., str. 61.⁽²⁾ SL C 17, 19.1.2013., str. 67.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 13. svibnja 2014.⁽⁴⁾ Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21.1.1997., str. 1.).

- (6) Bez obzira na činjenicu što bi procjena indikativnih činjeničnih elemenata trebala biti prilagođena svakom posebnom slučaju i trebala uzimati u obzir posebnosti situacije, situacije koje imaju iste činjenične elemente ne bi trebale voditi do drukčijeg pravnog vrednovanja ili procjene od strane nadležnih tijela u različitim državama članicama.
- (7) Kako bi se spriječilo, izbjeglo i suzbilo zlouporabu i zaobilaženje važećih pravila od strane poduzeća koja nepropisno ili prijevarom stječu koristi od slobode pružanja usluga ugrađene u UFEU i/ili od primjene Direktive 96/71/EZ, trebalo bi unaprijediti provedbu i praćenje pojma upućivanja te na razini Unije uvesti više jedinstvenih elemenata koji olakšavaju zajedničko tumačenje.
- (8) Stoga nadležno tijelo države članice domaćina u koju se obavlja upućivanje, prema potrebi, u bliskoj suradnji s državom članicom poslovnog nastana, treba ispitati sastavne činjenične elemente koji karakteriziraju privremenu narav svojstvenu pojmu upućivanja i uvjet da poslodavac zaista ima poslovni nastan u državi članici iz koje se obavlja upućivanje.
- (9) Prilikom razmatranja veličine ostvarenog prihoda poduzeća u državi članici poslovnog nastana u svrhu utvrđivanja obavlja li to poduzeće zaista značajne aktivnosti, osim isključivo aktivnosti unutarnjeg upravljanja i/ili administrativnih aktivnosti, nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir razlike između kupovnih moći valuta.
- (10) Elementi utvrđeni u ovoj Direktivi u vezi s provedbom i praćenjem upućivanja mogu također pomoći nadležnim tijelima u identificiranju radnika koji su lažno prijavljeni kao samozaposleni. Prema Direktivi 96/71/EZ, važeća definicija radnika je ona definicija koja se primjenjuje u pravu države članice na čije je državno područje radnik upućen. Dodatno pojašnjenje i poboljšano praćenje upućivanja od strane relevantnih nadležnih tijela poboljšalo bi pravnu sigurnost i pružilo koristan alat koji bi pridonosio učinkovitoj borbi s lažnom samozaposlenosti i osigurao da upućeni radnici nisu lažno prijavljeni kao samozaposleni, time pomažući u sprečavanju, izbjegavanju i borbi sa zaobilaženjem važećih pravila.
- (11) Kada ne postoji istinska situacija upućivanja i dolazi do sukoba zakona, dužnu pažnju trebalo bi posvetiti odredbama Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ („Rim I”) ili Rimske konvencije ⁽²⁾ koje su usmjerene na osiguravanje da zaposlenicima nije uskraćena zaštita koja im je dodijeljena odredbama iz kojih se ne može izuzeti ugovorom ili koja se ne mogu izuzeti samo ako to ide u njihovu korist. Države članice trebale bi osigurati da su na snazi odredbe kako bi se primjereno zaštitilo radnike koji nisu istinski upućeni.
- (12) Nedostatak certifikata u pogledu primjenjivog zakonodavstva o socijalnom osiguranju iz Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ može biti naznaka da se situaciju ne bi trebalo karakterizirati kao privremeno upućivanje u državu članicu koja nije ona u kojoj se smatra da radnik uobičajeno radi u okviru pružanja usluga.
- (13) Kao što je slučaj s Direktivom 96/71/EZ, ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje primjenu Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.
- (14) Poštovanje raznolikosti nacionalnih sustava industrijskih odnosa, kao i autonomija socijalnih partnera, jasno su prepoznati u UFEU-u.
- (15) U mnogim državama članicama socijalni partneri imaju važnu ulogu u kontekstu upućivanja radnika radi pružanja usluga jer oni mogu, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, odrediti različite razine, naizmjenično ili istodobno, važećih minimalnih plaća. Socijalni partneri trebali bi komunicirati i izvještavati o tim iznosima.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL L 177, 4.7.2008., str. 6.).

⁽²⁾ Rimska konvencija od 19. lipnja 1980. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze, (80/934/EEZ) (SL L 266, 9.10.1980., str. 1.).

⁽³⁾ Uredbom (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, 30.4.2004., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 284, 30.10.2009., str. 1.).

- (16) Odgovarajuća i učinkovita primjena i provedba ključni su elementi u zaštiti prava upućenih radnika i u osiguravanju jednakih uvjeta za pružatelje usluga, dok loša provedba potkopava učinkovitost pravila Unije koja vrijede u tom području. Stoga je nužna bliska suradnja između Komisije i država članica, te prema potrebi, regionalnih i lokalnih tijela, pri čemu ne treba zanemariti ni važnu ulogu inspektorata rada i socijalnih partnera u tom pogledu. Uzajamno povjerenje, duh suradnje, stalni dijalog i uzajamno razumijevanje ključni su u tom pogledu.
- (17) Učinkoviti postupci praćenja u državama članicama ključni su za provedbu Direktive 96/71/EZ i ove Direktive zbog čega bi ih trebalo uvesti u cijeloj Uniji.
- (18) Poteškoće u pristupanju informacijama o uvjetima zaposlenja vrlo su često razlog zašto pružatelji usluga ne primjenjuju postojeća pravila. Države članice bi stoga trebale osigurati da takve informacije budu opće dostupne, besplatne i da se omogući učinkovit pristup informacijama, ne samo pružateljima usluga iz drugih država članica, nego i dotičnim upućenim radnicima.
- (19) Ako su uvjeti zaposlenja utvrđeni u kolektivnim ugovorima koji su proglašeni univerzalno primjenjivima, države članice bi trebale osigurati da ti kolektivni ugovori budu opće dostupni na pristupačan i transparentan način, istodobno poštujući autonomiju socijalnih partnera.
- (20) Kako bi se poboljšala dostupnost informacija, trebalo bi stvoriti jedan izvor informacija u državama članicama. Svaka država članica trebala bi osigurati postojanje jedinstvene službene nacionalne internetske stranice, u skladu sa standardima internetske pristupačnosti, i drugih odgovarajućih sredstava komunikacije. Jedinstvena službena nacionalna internetska stranica trebala bi minimalno biti u obliku internetskog portala i trebala bi služiti kao ulaz ili glavna pristupna točka i trebala bi na jasan i precizan način pružati poveznice na relevantne izvore informacija te kratke informacije o sadržaju internetske stranice i navedenim poveznicama. Takve internetske stranice trebale bi osobito obuhvaćati svaku internetsku stranicu pokrenutu u skladu sa zakonodavstvom Unije s ciljem promicanja poduzetništva i/ili razvoja prekograničnog pružanja usluga. Države članice domaćini trebale bi pružati informacije o rokovima utvrđenima u njihovu nacionalnom pravu u kojima pružatelji usluga moraju čuvati dokumente nakon razdoblja upućivanja.
- (21) Upućeni radnici trebali bi imati pravo dobiti od države članice domaćina opće informacije o nacionalnom pravu i/ili praksi koja se na njih primjenjuje.
- (22) Administrativna suradnja i uzajamna pomoć između država članica trebala bi se odvijati u skladu s pravilima o zaštiti osobnih podataka utvrđenima u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, te u skladu s nacionalnim pravilima o zaštiti podataka kojima se provodi zakonodavstvo Unije. S obzirom na administrativnu suradnju putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), takva bi suradnja također trebala biti u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (23) Kako bi se osigurala ispravna primjena i pratilo pridržavanje temeljnih pravila o uvjetima zaposlenja koja treba poštovati u pogledu upućenih radnika, države članice trebale bi primjenjivati samo određene administrativne zahtjeve i mjere kontrole na poduzeća koja upućuju radnike u okviru pružanja usluga. U skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije, takvi zahtjevi i mjere mogu biti opravdani prevladavajućim razlozima javnog interesa, koji uključuju učinkovitu zaštitu prava radnika, pod uvjetom da su primjerni za osiguravanje ostvarenja cilja koji se pokušava ostvariti i da ne prelaze ono što je potrebno za njegovo ostvarenje. Takvi administrativni zahtjevi i mjere mogu se uvesti samo pod uvjetom da nadležna tijela ne mogu učinkovito obavljati svoju nadzornu zadaću bez traženih informacija i/ili ako manje restriktivne mjere ne bi osigurale ostvarenje ciljeva nacionalnih mjera kontrole koje se smatraju potrebnima.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI”) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.).

- (24) Pružatelj usluga trebao bi osigurati da za vrijeme trajanja upućivanja nadležna tijela mogu provjeriti identitet upućenih radnika uključenih u prijavu koju pružatelj usluga podnosi u svrhu omogućavanja činjenične kontrole na mjestu rada.
- (25) Pružatelj usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici trebao bi obavijestiti nadležna tijela u državi članici domaćinu bez nepotrebnog odlaganja o svim važnim promjenama informacija sadržanih u prijavi koju pružatelj usluga podnosi u svrhu omogućavanja činjenične kontrole na mjestu rada.
- (26) Obveza obavješćivanja Komisije o administrativnim zahtjevima i mjerama kontrole ne bi trebala predstavljati *ex ante* postupak izdavanja odobrenja.
- (27) Kako bi se osigurala bolja i ujednačenija primjena Direktive 96/71/EZ, kao i njezina provedba u praksi, i kako bi se, koliko je moguće, umanjile razlike u provedbi i primjeni širom Unije, države članice trebale bi osigurati da se na njihovu državnom području provode učinkovite i odgovarajuće inspekcije, time pridonoseći, između ostalog, borbi protiv neprijavljenog rada u kontekstu upućivanja, također uzimajući u obzir druge pravne inicijative kako bi se na bolji način riješilo ovo pitanje.
- (28) Države članice trebale bi, kada je to primjenjivo i u skladu s njihovim nacionalnim pravom i/ili praksom, poduzeću nad kojim je provedena inspekcija nakon inspekcije ili kontrole dati dokument koji uključuje sve relevantne informacije.
- (29) Države članice trebale bi osigurati dostupnost dostatnog osoblja s vještinama i kvalifikacijama potrebnima za učinkovitu provedbu inspekcija i da bi se omogućilo da se na zahtjeve za informacijama države članice domaćina ili države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno ovom Direktivom, odgovori bez nepotrebnog odlaganja.
- (30) Inspektorati rada, socijalni partneri i druga tijela za praćenje od ključne su važnosti u tom pogledu i trebali bi i dalje imati ključnu ulogu.
- (31) Kako bi se na fleksibilan način nosili s raznolikošću tržišta rada i sustavima industrijskih odnosa, određene uvjete zaposlenja upućenih radnika mogu iznimno pratiti subjekti socijalnog dijaloga i/ili drugi dionici ili tijela, pod uvjetom da jamče dotičnim osobama jednak stupanj zaštite i da provode praćenje na nediskriminirajući i objektivni način.
- (32) Inspeksijska tijela država članica i druga relevantna tijela za praćenje i provedbu propisa trebala bi se koristiti suradnjom i razmjenom informacija predviđenom mjerodavnim pravom kako bi provjerili poštuju li se pravila primjenjiva na upućene radnike.
- (33) Države članice posebno se potiče da uvedu integriraniji pristup inspekcijama rada. Isto tako trebalo bi preispitati potrebu za izradom zajedničkih standarda kako bi se utvrdile usporedive metode, prakse i minimalni standardi na razini Unije. Međutim, razvoj zajedničkih standarda ne bi trebao spriječiti države članice u njihovim naporima da se učinkovito bore protiv neprijavljenog rada.
- (34) Kako bi se olakšala provedba Direktive 96/71/EZ i osigurala njezina učinkovitija primjena, trebali bi postojati učinkoviti mehanizmi ulaganja prigovora putem kojih upućeni radnici mogu podnositi pritužbe ili pokrenuti sudske postupke, bilo izravno ili, s njihovim odobrenjem, putem odgovarajućih imenovanih trećih strana, kao što su sindikati ili druga udruženja kao i zajedničke institucije socijalnih partnera. To ne bi smjelo dovesti u pitanje nacionalna pravila o postupku zastupanja i obrane pred sudovima i nadležnosti i druga prava sindikata i drugih predstavnika zaposlenika prema nacionalnom pravu i/ili praksi.
- (35) Kako bi se osiguralo da upućeni radnik primi točnu plaću i pod uvjetom da se dodaci specifični za upućivanje mogu smatrati dijelom minimalne plaće, takvi bi se dodaci trebali odbiti od plaće samo ako nacionalno pravo, kolektivni ugovori i/ili praksa države članice domaćina to predviđaju.

- (36) Poštovanje važećih pravila u području upućivanja u praksi i učinkovita zaštita prava radnika u tom pogledu od osobite su važnosti u lancima podizvoditelja i trebalo bi ga osigurati pomoću primjerenih mjera u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom te poštujući pravo Unije. Takve mjere mogu uključivati uvođenje na dobrovoljnoj osnovi, nakon savjetovanja s relevantnim socijalnim partnerima, mehanizma izravne odgovornosti u podizvođenju, uz ili umjesto odgovornosti poslodavca, u odnosu na bilo kakve nepodmirene neto primitke od rada koji odgovaraju minimalnoj plaći i/ili doprinose koje treba uplatiti u zajedničke fondove ili institucije socijalnih partnerâ koje uređuje zakon ili kolektivni ugovor, ako su oni obuhvaćeni člankom 3. stavkom 1. Direktive 96/71/EZ. Međutim, države članice ostaju slobodne dopustiti stroža pravila o odgovornosti prema nacionalnom pravu ili ići dalje u sklopu nacionalnog prava na nediskriminirajućoj i proporcionalnoj osnovi.
- (37) Države članice koje su uvele mjere kako bi osigurale poštovanje važećih pravila u lancima podizvođenja trebale bi imati mogućnost propisati da (pod)izvoditelj ne bi trebao biti odgovoran u posebnim okolnostima ili da odgovornost može biti ograničena u slučajevima kada su (pod) izvoditelji poduzeli mjere dužne pažnje. Mjere uvedene radi osiguranja poštovanja važećih pravila trebale bi biti definirane nacionalnim pravom, uzimajući u obzir posebne okolnosti predmetne države članice, te mogu uključivati, među ostalim, mjere koje je izvoditelj poduzeo u vezi s dokumentacijom koja dokazuje poštovanje administrativnih zahtjeva i mjera kontrole kako bi se osiguralo učinkovito praćenje poštovanja važećih pravila o upućivanju radnika.
- (38) Zabrinjavajuće je to što države članice još uvijek imaju brojne poteškoće s naplatom prekograničnih administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni te je stoga potrebno riješiti pitanje uzajamnog priznavanja administrativnih sankcija i novčanih kazni.
- (39) Razlike između sustava država članica u provođenju izrečenih administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni u prekograničnim situacijama ugrožavaju pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta te riskiraju da osiguravanje jednake razine zaštite diljem Unije za upućene radnike bude iznimno teško, ako ne i gotovo nemoguće.
- (40) Učinkovito provođenje temeljnih pravila koja uređuju upućivanje radnika radi pružanja usluga trebalo bi biti osigurano posebnim djelovanjem koje je usmjereno na prekograničnu provedbu izrečenih financijskih administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni. Usklađivanje zakonodavstva država članica u ovom području stoga je ključni preduvjet kako bi se osigurala viša, ujednačenija i usporediva razina zaštite potrebne za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (41) Usvajanje zajedničkih pravila kojima se pruža uzajamna pomoć i potpora provedbenim mjerama i povezanim troškovima, kao i usvajanje jedinstvenih uvjeta za obavješćivanje o odlukama povezanim s izrečenim administrativnim sankcijama i/ili novčanim kaznama za nepoštovanje odredbi Direktive 96/71/EZ, kao i ove Direktive, trebalo bi riješiti određeni broj praktičnih problema prekogranične provedbe te jamčiti bolju komunikaciju i bolje provođenje takvih odluka koje dolaze iz druge države članice.
- (42) Ako se uspostavi da pružatelj usluga zaista nema poslovni nastan u državi članici poslovnog nastana ili ako su adresa ili podaci o trgovačkom društvu lažni, nadležna tijela ne bi trebala završiti postupak na formalnim osnovama već bi trebala dodatno istražiti predmet kako bi otkrila identitet fizičke ili pravne osobe odgovorne za upućivanje.
- (43) Priznavanje odluka kojima se izriču administrativne sankcije i/ili novčane kazne i zahtjeva za naplatom takvih sankcija i/ili novčanih kazni trebalo bi se temeljiti na načelu uzajamnog povjerenja. U tu svrhu, razlozi za nepriznavanje ili odbijanje naplate administrativne sankcije i/ili novčane kazne trebali bi biti ograničeni na nužan minimum.
- (44) Neovisno o uspostavljanju ujednačenijih pravila s obzirom na prekogranično provođenje administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni i potrebu za više zajedničkih kriterija kako bi naknadni postupci bili učinkovitiji u slučaju neplaćanja oni ne bi trebali utjecati na sposobnosti država članica da utvrde svoj sustav sankcija i novčanih kazni ili mjera za naplatu raspoloživih prema njihovom nacionalnom pravu. Stoga, instrument koji dopušta provedbu ili izvršenje takvih sankcija i/ili novčanih kazni može, prema potrebi te uzimajući u obzir nacionalno zakonodavstvo i/ili praksu u državi članici koja prima zahtjev, biti dovršen, ili ga može pratiti ili zamijeniti pravo koje dopušta njegovu provedbu ili izvršenje u državi članici koja prima zahtjev.

- (45) Ujednačenija pravila ne bi trebala imati učinak izmjene obveze poštovanja temeljnih prava i sloboda tuženika kao i temeljnih pravnih načela koja se na njih primjenjuju, kako su ugrađeni u članak 6. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), poput prava na saslušanje i prava na učinkovit pravni lijek i prava na pravedno suđenje ili načelo „*ne bis in idem*”.
- (46) Ova Direktiva nije usmjerena na uspostavljanje usklađenih pravila za pravosudnu suradnju, nadležnost, ili priznavanje i izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim pitanjima, niti se bavi mjerodavnim pravom.
- (47) U slučaju neispunjavanja obveza propisanih ovom Direktivom, države članice trebale bi provesti odgovarajuće mjere, uključujući upravne i pravosudne postupke te bi trebale osigurati učinkovite, odvratajuće i proporcionalne sankcije kod povreda obveza na temelju ove Direktive.
- (48) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela Povelje o temeljnim pravima Europske unije, posebno zaštita osobnih podataka (članak 8.), sloboda izbora zanimanja i pravo na rad (članak 15.), sloboda poduzetništva (članak 16.), pravo na kolektivno pregovaranje i djelovanje (članak 28.), poštenu i pravični radni uvjeti (članak 31.), pravo na učinkoviti pravni lijek i na pravično suđenje (članak 47.), pretpostavku nedužnosti i pravo na obranu (članak 48.) i izbjegavanje dvostrukog suđenja zbog istog kaznenog djela (članak 50.) i mora se provoditi u skladu s tim pravima i načelima.
- (49) S ciljem bolje i ujednačenije primjene Direktive 96/71/EZ primjereno je predvidjeti sustav za elektroničku razmjenu podataka kako bi se olakšala administrativna suradnja te bi nadležna tijela trebala što više koristiti IMI. Međutim, to ne bi trebalo spriječiti primjenu postojećih i budućih bilateralnih sporazuma ili dogovora koji se odnose na administrativnu suradnju i uzajamnu pomoć.
- (50) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno uspostaviti opći zajednički okvir odgovarajućih odredbi, mjera i kontrolnih mehanizama nužnih za bolju i ujednačeniju provedbu, primjenu i izvršavanje u praksi Direktive 96/71/EZ, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svog opsega i učinaka može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenom u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (51) U skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001, provedeno je savjetovanje s Europskim nadzorikom za zaštitu podataka, koji je dao mišljenje 19. srpnja 2012. ⁽¹⁾.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom Direktivom uspostavlja zajednički okvir skupa odgovarajućih odredbi, mjera i kontrolnih mehanizama potrebnih za bolju i ujednačeniju provedbu, primjenu i izvršavanje u praksi Direktive 96/71/EZ, uključujući mjere za sprečavanje i kažnjavanje svakog zloupotrebljavanja i zaobilaznja važećih pravila, kojim se ne dovodi u pitanje područje primjene Direktive 96/71/EZ.

⁽¹⁾ SL C 27, 29.1.2013., str. 4.

Ova Direktiva jamči poštovanje odgovarajuće razine zaštite prava upućenih radnika za prekogranično pružanje usluga, posebno provedbu uvjeta zaposlenja koji se primjenjuju u državi članici gdje usluga treba biti pružena u skladu s člankom 3. Direktive 96/71/EZ istodobno olakšavajući pružateljima usluga ostvarivanje prava na slobodu pružanja usluga te promičući pošteno tržišno natjecanje među pružateljima usluga, te tako podržavajući funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

2. Ovom se Direktivom ni na koji način ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava priznatih u državama članicama i na razini Unije, uključujući slobodu ili pravo na štrajk ili na poduzimanje drugih akcija koje pokrivaju posebni sustavi industrijskih odnosa u državama članicama, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksama. Ne utječe se ni na pravo na pregovaranje, zaključivanje i provođenje kolektivnih sporazuma te na poduzimanje kolektivnih akcija u skladu s nacionalnim pravom i praksom.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „nadležno tijelo” znači tijela, što može uključivati i urede za kontakt iz članka 4. Direktive 96/71/EZ, koje je država članica imenovala za obavljanje funkcija utvrđenih Direktivom 96/71/EZ i ovom Direktivom;
- (b) „tijelo koje podnosi zahtjev” znači nadležno tijelo države članice koje podnosi zahtjev za pružanjem pomoći, informacijama, obavješćivanjem ili naplatom kazne ili novčane kazne, kako je navedeno u poglavlju VI;
- (c) „tijelo koje prima zahtjev” znači nadležno tijelo države članice koje je primilo zahtjev za pružanjem pomoći, informacijama, obavješćivanjem ili naplatom kazne i/ili novčane kazne, kako je navedeno u poglavlju VI;

Članak 3.

Nadležna tijela i uredi za kontakt

Za potrebe ove Direktive, države članice, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, imenuju jedno ili više nadležnih tijela, koja mogu uključivati ured(e) za kontakt navedene u članku 4. Direktive 96/71/EZ. Prilikom imenovanja svojih nadležnih tijela države članice uzimaju u obzir potrebu za osiguravanjem zaštite podataka u pogledu razmijenjenih informacija i zakonskih prava fizičkih i pravnih osoba na koje to može utjecati. Države članice ostaju u konačnici odgovorne za zaštitu podataka i zakonskih prava osoba na koje to utječe i uvode primjerene mehanizme zaštite po tom pitanju.

Države članice dostavljaju podatke za kontakt nadležnih tijela Komisiji i drugim državama članicama. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis nadležnih tijela i ureda za kontakt.

Druge države članice i institucije Unije poštuju odabir(e) nadležnih tijela svake države članice.

Članak 4.

Utvrđivanje istinskog upućivanja i sprečavanje zlouporabe i zaobilaženja

1. U svrhu provođenja, primjene i izvršavanja Direktive 96/71/EZ, nadležna tijela izrađuju opću procjenu svih činjeničnih elemenata koje se smatra nužnima, posebice uključujući one iz stavaka 2. i 3. ovog članka. Svrha tih elemenata je da pomognu nadležnim tijelima prilikom provođenja provjera i kontrola te kada imaju razloga vjerovati da radnik ne zadovoljava uvjete za upućenog radnika u skladu s Direktivom 96/71/EZ. Ti elementi su indikativni čimbenici u općoj procjeni koju treba izraditi i stoga ih se ne razmatra izdvojeno.

2. Kako bi odredili obavljaju li poduzeća zaista značajne aktivnosti, osim isključivo aktivnosti unutarnjeg upravljanja i/ili administrativnih aktivnosti, nadležna tijela sastavljaju opću procjenu svih činjeničnih elemenata koji karakteriziraju aktivnosti, uzimajući u obzir širi vremenski okvir, koje je poduzeće provelo u državi članici u kojoj ima poslovni nastan i, prema potrebi, u državi članici domaćinu. Takvi elementi osobito mogu uključivati:

- (a) mjesto gdje poduzeće ima svoje registrirano sjedište i upravu, koristi uredski prostor, plaća poreze i doprinose za socijalno osiguranje i, prema potrebi, u skladu s nacionalnim pravom ima profesionalnu dozvolu ili je registrirano pri gospodarskim komorama ili stručnim tijelima;
- (b) mjesto gdje su upućeni radnici zaposleni i iz kojeg su upućeni na rad;
- (c) pravo koje se primjenjuje na ugovore koje je poduzeće sklopilo sa svojim radnicima s jedne strane, te sa svojim klijentima, s druge strane;
- (d) mjesto gdje poduzeće obavlja svoju značajnu poslovnu aktivnost i gdje zapošljava administrativno osoblje;
- (e) broj izvršenih ugovora i/ili veličinu prihoda ostvarenog u državi članici poslovnog nastana, uzimajući u obzir posebnu situaciju, između ostalog, novo osnovanih poduzeća te malih i srednjih poduzeća.

3. Kako bi se ocijenilo obavlja li upućeni radnik privremeno svoj rad u državi članici različitoj od one u kojoj uobičajeno radi, razmatraju se svi činjenični elementi koji karakteriziraju takav rad i situaciju radnika. Takvi elementi osobito mogu uključivati:

- (a) rad se obavlja u ograničenom vremenskom razdoblju u drugoj državi članici;
- (b) datum na koji upućivanje započinje;
- (c) upućivanje se provodi u državi članici koja je različita od one u kojoj ili iz koje upućeni radnik uobičajeno obavlja svoj rad u skladu s Uredbom (EZ) br. 593/2008 (Rim I.) i/ili Rimskom konvencijom;
- (d) upućeni se radnik vraća ili se od njega očekuje da nastavi raditi u državi članici iz koje je upućen nakon završetka rada ili pružanja usluga zbog kojih je bio upućen;
- (e) prirodu aktivnosti;
- (f) putovanje, hranu ili smještaj osigurava ili troškove za iste nadoknađuje poslodavac koji upućuje radnika te je u tom slučaju, uključen i način na koji se to radi ili metoda naknada troškova;
- (g) sva prethodna razdoblja tijekom kojih je radno mjesto bilo popunjeno istim ili drugim (upućenim) radnikom.

4. Neispunjavanje jednog ili više činjeničnih elemenata navedenih u stavcima 2. i 3. ne isključuje automatski mogućnost da se situacija karakterizira kao upućivanje. Procjena tih elemenata prilagođava se svakom posebnom slučaju i uzima u obzir posebnosti situacije.

5. Elementi iz ovog članka a koje nadležna tijela koriste u ukupnom procjenjivanju situacije kao istinskog upućivanja mogu se također razmatrati kako bi se odredilo potpada li ta osoba pod primjenjivu definiciju radnika u skladu s člankom 2. stavkom 2. Direktive 96/71/EZ. Države članice trebale bi se, između ostalog, voditi činjenicama u vezi s obavljanjem rada, podređenim odnosom i primicima od rada radnika, bez obzira na to kako je odnos opisan u bilo kojem sporazumu, bio on ugovorni ili ne, koji je sklopljen između stranaka.

POGLAVLJE II.

PRISTUP INFORMACIJAMA

Članak 5.

Poboljšani pristup informacijama

1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da informacije o uvjetima zaposlenja navedene u članku 3. Direktive 96/71/EZ koje pružatelji usluga trebaju primjenjivati i poštovati budu opće dostupne bez naknade na jasan, transparentan, sveobuhvatan i lako dostupan način na daljinu i elektroničkim putem, u formatima i u skladu s internetskim standardima koji osiguravaju pristup osobama s invaliditetom te kako bi osigurale da su uredi za vezu ili druga nadležna nacionalna tijela navedena u članku 4. Direktive 96/71/EZ u mogućnosti učinkovito obavljati svoje zadatke.
2. Kako bi postigle daljnja poboljšanja u vezi s pristupom informacijama, države članice:
 - (a) jasno navode, na detaljan način prilagođen korisnicima te u pristupačnom formatu na jedinstvenoj službenoj nacionalnoj internetskoj stranici i drugim prikladnim sredstvima, koji uvjeti zaposlenja i/ili koje dijelove njihovog nacionalnog i/ili regionalnog prava treba primijeniti na radnike upućene na njihovo državno područje;
 - (b) poduzimaju potrebne mjere kako bi učinile opće dostupne na jedinstvenoj službenoj nacionalnoj internetskoj stranici i drugim prikladnim sredstvima informacije o tome koji kolektivni ugovori se primjenjuju i na koga, i koje uvjete zaposlenja pružatelji usluga iz drugih država članica trebaju primijeniti u skladu s Direktivom 96/71/EZ, uključujući kada je to moguće, poveznice na postojeće internetske stranice i druge točke za kontakt, posebno odgovarajuće socijalne partnere;
 - (c) čine informacije dostupne radnicima i pružateljima usluga bez naknade na službenom jeziku/službenim jezicima države članice domaćina i na jezicima koji su najrelevantniji uzimajući u obzir potražnju na njezinom tržištu rada, za čiji odabir je zadužena država članica domaćin. Ako je moguće, ta informacija dostupna je u obliku sažetog letka navodeći glavne primjenjive uvjete rada, uključujući opis postupaka za podnošenje pritužbi i na zahtjev u oblicima dostupnima osobama s invaliditetom; dodatne detaljne informacije o uvjetima rada i društvenim uvjetima koji se primjenjuju na upućene radnike, uključujući zdravlje i sigurnost na radu, čine se lako dostupnima i bez naknade;
 - (d) poboljšavaju dostupnost i jasnoću relevantnih informacija, posebno onih navedenih na jedinstvenoj službenoj nacionalnoj internetskoj stranici, kako je navedeno u točki (a);
 - (e) navode osobu za kontakt u uredu za kontakt koja je zadužena za zahtjeve za informacijama;
 - (f) održavaju informacije koje su na raspolaganju u državnim sažecima ažuriranima.
3. Komisija nastavlja pružati potporu državama članicama u području pristupa informacijama.
4. Ako su, u skladu s nacionalnim pravom, tradicijama i praksama, uključujući poštovanje autonomije socijalnih partnera, uvjeti zaposlenja navedeni u članku 3. Direktive 96/71/EZ utvrđeni u kolektivnim ugovorima u skladu s člankom 3. stavcima 1. i 8. te Direktive, države članice osiguravaju da su ti uvjeti dostupni na pristupačan i transparentan način pružateljima usluga iz drugih država članica i upućenim radnicima te traže u tom pogledu uključenost socijalnih partnera. Relevantne informacije trebale bi osobito obuhvaćati različite minimalne plaće i njihove sastavne elemente, metode izračunavanja dospelih primitaka od rada te prema potrebi propisane kriterije za klasifikaciju u različitim kategorijama plaća.
5. Države članice naznačuju tijela kojima se radnici i poduzeća mogu obratiti za opće informacije o nacionalnom pravu i praksi koji su na njih primjenjivi u pogledu njihovih prava i obveza na njihovom državnom području.

POGLAVLJE III.

ADMINISTRATIVNA SURADNJA

Članak 6.

Uzajamna pomoć — opća načela

1. Države članice blisko surađuju i pružaju si međusobno uzajamnu pomoć bez nepotrebnog odlaganja kako bi olakšale provedbu, primjenu i izvršavanje u praksi ove Direktive i Direktive 96/71/EZ.
2. Suradnja država članica osobito se sastoji od odgovaranja na obrazložene zahtjeve za informacijama od nadležnih tijela i provedbe provjera, inspekcija i istraga uzimajući u obzir situacije upućivanja iz članka 1. stavka 3. Direktive 96/71/EZ, uključujući istrage svakog nepoštovanja ili kršenja važećih pravila o upućivanju radnika. Zahtjevi za informacijama uključuju informacije u pogledu moguće naplate administrativne sankcije i/ili novčane kazne, ili obavijest o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna iz poglavlja VI.
3. Suradnja država članica također može uključivati slanje i dostavu dokumenata.
4. Za potrebe odgovaranja na zahtjev za pomoć nadležnih tijela iz druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji usluga s poslovnim nastanom na njihovom državnom području dostave svojim nadležnim tijelima sve informacije potrebne za nadziranje njihovih aktivnosti u skladu s njihovim nacionalnim pravima. Države članice poduzimaju potrebne mjere u slučaju da ne dostave takve informacije.
5. U slučaju teškoća u ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili u provođenju provjera, inspekcija ili istraga, predmetna država članica bez odlaganja obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev kako bi pronašle rješenje.

U slučaju bilo kojeg trajnog problema u razmjeni informacija ili ustrajnog odbijanja dostavljanja informacija, Komisija koju se obavješćuje, prema potrebi putem sustava IMI, poduzima odgovarajuće mjere.

6. Države članice dostavljaju informacije koje su tražile druge države članice ili Komisija elektroničkim putem u sljedećim rokovima:

- (a) u hitnim slučajevima koji zahtijevaju provjeru u registrima, poput onih o potvrdi registracije PDV-a u svrhe provjere poslovnog nastana u drugoj državi članici: što prije moguće i maksimalno dva dana od primitka zahtjeva.

Razlog za hitnost mora biti jasno naznačen u zahtjevu s uključenim detaljima koji dokazuju postojanje te hitnosti.

- (b) svi drugih zahtjevi za informacijama: maksimalno 25 radnih dana od primitka zahtjeva, osim ako kraći rok nije dogovoren između država članica.

7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji usluga i koje mogu koristiti nadležna tijela na njihovom državnom području, također mogu koristiti i slična nadležna tijela drugih država članica, pod istim uvjetima, u svrhu provedbe ove Direktive i Direktive 96/71/EZ, ako su te registre države članice navele u sustavu IMI.

8. Države članice osiguravaju da se informacije koje nadležna tijela iz članka 2. točke (a) razmijene ili su im dostavljene koriste samo u pogledu predmeta za koji/koje su zatražene.

9. Uzajamna administrativna suradnja i pomoć pruža se bez naknade.

10. Zahtjev za informacijama ne isključuje da nadležna tijela poduzmu mjere u skladu s važećim nacionalnim pravom i pravom Unije kako bi istražila i spriječila navodna kršenja Direktive 96/71/EZ ili ove Direktive.

Članak 7.

Uloga država članica u okviru administrativne suradnje

1. U skladu s načelima utvrđenima u člancima 4. i 5. Direktive 96/71/EZ za vrijeme trajanja upućivanja radnika u drugu državu članicu, pregled uvjeta zaposlenja koje treba poštovati u skladu s Direktivom 96/71/EZ odgovornost je tijela vlasti države članice domaćina u suradnji, prema potrebi, s državom članicom poslovnog nastana.
2. Država članica poslovnog nastana pružatelja usluga nastavlja pratiti, kontrolirati i poduzimati potrebne nadzorne ili provedbene mjere, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, praksom i administrativnim postupcima, s obzirom na radnike upućene u drugu državu članicu.
3. Država članica poslovnog nastana pružatelja usluga pomaže državi članici u koju se upućuje radnika da osigura poštovanje važećih uvjeta prema Direktivi 96/71/EZ i ovoj Direktivi. Ta odgovornost ni na koji način ne umanjuje mogućnosti države članice u kojoj se upućuje radnik da prati, kontrolira ili poduzima sve potrebne nadzorne ili provedbene mjere u skladu s ovom Direktivom i Direktivom 96/71/EZ.
4. Kada postoje činjenice koje ukazuju na moguće nepravilnosti, država članica na vlastitu inicijativu i bez nepotrebnog odlaganja obavješćuje predmetnu državu članicu o svim relevantnim informacijama.
5. Nadležna tijela države članice domaćina mogu također zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana, za svaki slučaj u kojem se pružaju usluge ili za svakog pružatelja usluga, da dostave informacije o zakonitosti poslovnog nastana pružatelja usluga, primjerenom ponašanju pružatelja usluga, i nepostojanju bilo kakvog kršenja važećih pravila. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana osiguravaju te informacije u skladu s člankom 6.
6. Obveze iz ovog stavka ne povlače za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da izvrši činjenične provjere i kontrole na državnom području države članice domaćina u kojoj se pruža usluga. Takve provjere i kontrole mogu provoditi tijela vlasti države članice domaćina na svoju vlastitu inicijativu ili na zahtjev nadležnih tijela države članice poslovnog nastana kako je utvrđeno u članku 10. te u skladu s ovlastima nadzora koje su predviđene u nacionalnom pravu, praksi i administrativnim postupcima države članice domaćina te su u skladu s pravom Unije.

Članak 8.

Prateće mjere

1. Države članice, uz pomoć Komisije, poduzimaju prateće mjere kako bi razvile, olakšale i promicale razmjenu između dužnosnika zaduženih za provedbu administrativne suradnje i uzajamne pomoći kao i za praćenje poštovanja i provedbe važećih pravila. Države članice također mogu poduzeti prateće mjere kako bi pružile potporu organizacijama koje pružaju informacije upućenim radnicima.
2. Komisija procjenjuje potrebu za financijskom potporom kako bi dodatno poboljšala administrativnu suradnju i povećala uzajamno povjerenje pomoću projekata, uključujući promicanje razmjena odgovarajućih dužnosnika i usavršavanje, kao i razvijanje, olakšavanje i promicanje inicijativa najboljih praksi, uključujući one socijalnih partnera na razini Unije, poput razvoja i ažuriranja baza podataka ili zajedničkih internetskih stranica koje sadrže opće informacije ili informacije po sektorima o uvjetima zaposlenja koje treba poštovati i prikupljanja i procjene sveobuhvatnih podataka specifičnih za postupak upućivanja.

Kada zaključi da takva potreba postoji, Komisija koristi, ne dovodeći u pitanje ovlasti Europskog parlamenta i Vijeća u postupku donošenja proračuna, dostupne financijske instrumente koji su usmjereni na jačanje administrativne suradnje.

3. Poštujući autonomiju socijalnih partnera, Komisija i države članice mogu osigurati odgovarajuću potporu za relevantne inicijative socijalnih partnera na razini Unije i na nacionalnoj razini koje su usmjerene na obavješćivanje poduzeća i radnika o važećim uvjetima zaposlenja utvrđenima u ovoj Direktivi i u Direktivi 96/71/EZ.

POGLAVLJE IV.

PRAĆENJE SUKLADNOSTI

Članak 9.

Administrativni zahtjevi i mjere kontrole

1. Države članice mogu nametnuti samo administrativne zahtjeve i mjere kontrole potrebne kako bi se osiguralo učinkovito praćenje ispunjavanja obveza navedenih u ovoj Direktivi i u Direktivi 96/71/EZ pod uvjetom da su opravdane i razmjerne u skladu s pravom Unije.

U te svrhu države članice mogu osobito uvesti sljedeće mjere:

- (a) obvezu pružatelja usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici da podnese jednostavnu izjavu odgovornim nacionalnim nadležnim tijelima najkasnije na početku pružanja usluga, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice domaćina, ili na drugom jeziku ili jezicima koje država članica prihvaća, a koja sadrži relevantne informacije potrebne kako bi se omogućile činjenične kontrole na mjestu rada, uključujući:
 - (i.) identitet pružatelja usluga;
 - (ii.) predviđeni broj upućenih radnika koje se može jasno identificirati;
 - (iii.) osobe navedene u točkama (e) i (f);
 - (iv.) predviđeno trajanje, datum predviđenog početka i kraja upućivanja;
 - (v.) adresu/adrese mjesta rada; te
 - (vi.) prirodu usluga koje opravdavaju upućivanje;
 - (b) obvezu da tijekom razdoblja upućivanja učini dostupnima i/ili čuva kopije ugovora o radu u papirnatom ili elektroničkom obliku (ili sličnog dokumenta u smislu Direktive Vijeća 91/533/EEZ ⁽¹⁾, uključujući, ako je potrebno ili važno, dodatne informacije navedene u članku 4. te Direktive), platnih lista, radnih naloga koji ukazuju na početak, kraj i trajanje dnevnog radnog vremena i dokaza o isplati plaća ili sličnih dokumenata na pristupačnom i jasno naznačenom mjestu na svojem državnom području, poput mjesta rada ili gradilišta, ili za mobilne radnike u prometnom sektoru u bazi operacija ili u vozilu s kojim se pruža usluga;
 - (c) obvezu dostavljanja dokumenata navedenih u točki (b), nakon razdoblja upućivanja, na zahtjev tijela u državi članici domaćinu, u razumnom roku;
 - (d) obvezu dostavljanja prijevoda dokumenata navedenih u točki (b) na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice domaćina, ili na drugi jezik ili jezike koje država članica domaćin prihvaća;
 - (e) obvezu imenovanja osobe za vezu s nadležnim tijelima u državi članici domaćinu u kojoj se pružaju usluge i koja će slati i primati dokumente i/ili obavijesti, ako je potrebno;
 - (f) prema potrebi, obvezu imenovanja osobe za kontakt koja djeluje kao predstavnik preko kojeg bi odgovarajući socijalni partneri mogli tražiti da pružatelj usluga započne postupak kolektivnog pregovaranja u državi članici domaćinu, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, tijekom razdoblja u kojem se pružaju usluge. Ta osoba može biti različita od osobe navedene u točki (e) i ona ne mora biti prisutna u državi članici domaćinu, ali mora biti dostupna na razuman i opravdan zahtjev;
2. Države članice mogu nametnuti druge administrativne zahtjeve i mjere kontrole u slučaju da se pojave situacije ili novi razvoji događaja zbog kojih se čini da postojeći administrativni zahtjevi i mjere kontrole nisu dostatni ili djelotvorni za osiguravanje učinkovitog praćenja ispunjavanja obveza navedenih u Direktivi 96/71/EZ i u ovoj Direktivi, pod uvjetom da su opravdani i proporcionalni.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 91/533/EEZ od 14. listopada 1991. o obvezi poslodavca da obavijesti radnike o uvjetima koji se primjenjuju na ugovor o radu ili radni odnos (SL L 288, 18.10.1991., str. 32.).

3. Ništa u ovom članku ne utječe na druge obveze koje proizlaze iz zakonodavstva Unije, uključujući one koje proizlaze iz Direktive Vijeća 89/391/EEZ⁽¹⁾ i Uredbe (EZ) br. 883/2004 i/ili one na temelju nacionalnog prava u pogledu zaštite radnika ili zapošljavanja radnika pod uvjetom da su potonje u jednakoj mjeri primjenjive na poduzeća s poslovnim nastanom u predmetnoj državi članici te da su opravdane i proporcionalne.

4. Države članice osiguravaju da postupke i formalnosti povezane s upućivanjem radnika u skladu s ovim člankom poduzeća mogu lako provesti na način koji je prilagođen korisnicima koliko god je to moguće, na daljinu i elektroničkim putem.

5. Države članice obavješćuju Komisiju i upoznaju pružatelje usluga o svim mjerama iz stavaka 1. i 2. koje primjenjuju ili koje su provele. Komisija obavješćuje druge države članice o predmetnim odredbama. Informacije za pružatelje usluga čine se općenito dostupnima na jedinstvenoj nacionalnoj internetskoj stranici na jeziku/jezicima koji su najrelevantniji, kako je odredila država članica.

Komisija strogo prati primjenu mjera navedenih u stavcima 1. i 2., procjenjuje njihovu sukladnost s pravom Unije te, prema potrebi, poduzima potrebne mjere u skladu sa svojim nadležnostima prema UFEU-u.

Komisija redovito izvješćuje Vijeće o mjerama o kojima su je države članice obavijestile te, prema potrebi, o trenutnom stanju njezinih analiza i/ili procjena.

Članak 10.

Inspekcije

1. Države članice osiguravaju uvođenje primjerenih i učinkovitih provjera i mehanizama praćenja koji su predviđeni u skladu s nacionalnim pravom i praksom te osiguravaju da tijela određena nacionalnim zakonodavstvom provode učinkovite i odgovarajuće inspekcije na njihovom državnom području kako bi se kontroliralo i pratilo poštovanje odredbi i pravila utvrđenih u Direktivi 96/71/EZ, uzimajući u obzir relevantne odredbe ove Direktive, kako bi se time jamčila njihova pravilna primjena i provedba. Bez obzira na mogućnost provođenja nasumičnih provjera, inspekcije se temelje prvenstveno na procjeni rizika od strane nadležnih tijela. Procjena rizika može utvrditi sektore aktivnosti u kojima je na njihovom državnom području koncentrirano zapošljavanje radnika upućenih u svrhu pružanja usluga. Prilikom izrade takve procjene rizika mogu se posebno uzeti u obzir provedba velikih infrastrukturnih projekata, postojanje dugih lanaca podizvoditelja, zemljopisna udaljenost, posebni problemi i potrebe određenih sektora, prijašnji zapisi o kršenju, kao i ranjivost određenih grupa radnika.

2. Države članice osiguravaju da inspekcije i kontrole sukladnosti u sklopu ovog članka, uzimajući u obzir relevantne odredbe ove Direktive, nisu diskriminirajuće i/ili neproporcionalne.

3. Ako postoji potreba za informacijama za vrijeme trajanja inspekcija i s obzirom na članak 4., država članica domaćin i država članica poslovnog nastana djeluju u skladu s pravilima o administrativnoj suradnji. Nadležna tijela osobito surađuju u skladu s pravilima i načelima utvrđenima u člancima 6. i 7..

4. U državama članicama u kojima je, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, utvrđivanje uvjeta zaposlenja upućenih radnika navedenih u članku 3. Direktive 96/71/EZ te posebno minimalnih plaća, uključujući i radno vrijeme, prepušteno poslodavcima i radnicima, na odgovarajućoj razini i podložno uvjetima koje su utvrdile države članice, oni mogu također pratiti primjenu odgovarajućih uvjeta zaposlenja upućenih radnika, pod uvjetom da je zajamčena odgovarajuća razina zaštite jednaka onoj koja proizlazi iz Direktive 96/71/EZ i ove Direktive.

5. Države članice u kojima inspektorati rada nemaju nadležnost u pogledu kontrola i praćenja uvjeta rada i/ili uvjeta zaposlenja upućenih radnika mogu, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i/ili praksom uspostaviti, izmijeniti ili održavati dogovore, postupke i mehanizme koji jamče poštovanje tih uvjeta zaposlenja, pod uvjetom da ti dogovori nude dotičnim osobama odgovarajuću razinu zaštite jednaku onoj koja proizlazi iz Direktive 96/71/EZ i ove Direktive.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (SL L 183, 29.6.1989., str. 1.).

POGLAVLJE V.

IZVRŠAVANJE

Članak 11.

Obrana prava — olakšavanje pritužbi — isplata zaostataka

1. Za izvršavanje obveza iz Direktive 96/71/EZ, osobito iz njezinog članka 6. te iz ove Direktive, države članice osiguravaju da postoje učinkoviti mehanizmi kojima upućeni radnici mogu izravno podnijeti pritužbu protiv svojih poslodavaca, kao i pravo pokretanja sudskih ili upravnih postupaka, također i u državi članici na čije su državno područje radnici upućeni ili su prije bili, ako takvi radnici smatraju da su pretrpjeli gubitak ili štetu zato što nisu primijenjena važeća pravila, čak i nakon prestanka odnosa u kojem se to nepoštovanje navodno dogodilo.

2. Stavak 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje nadležnost sudova u državama članicama kako je utvrđeno, posebice, u mjerodavnim instrumentima prava Unije i/ili međunarodnim konvencijama.

3. Države članice osiguravaju da se sindikati i druge treće strane, poput udruženja, organizacija i drugih pravnih subjekata koji, u skladu s kriterijima utvrđenima prema nacionalnom pravu, imaju zakoniti interes u osiguravanju poštovanja odredbi ove Direktive i Direktive 96/71/EZ, mogu uključiti, u ime upućenih radnika ili njihovog poslodavca ili kao njihova potpora, s njihovim odobrenjem u bilo koji sudski ili upravni postupak pod uvjetom da im je cilj provedba ove Direktive i Direktive 96/71/EZ i/ili primjena obveza iz ove Direktive i Direktive 96/71/EZ.

4. Stavci 1. i 3. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje:

- (a) nacionalna pravila o rokovima za zastaru ili vremenskim ograničenjima za pokretanje sličnih postupaka, pod uvjetom da se ne smatra da onemogućuju ili pretjerano otežavaju ostvarenje tih prava;
- (b) druge nadležnosti i kolektivna prava socijalnih partnera, zaposlenika i predstavnika poslodavaca, gdje je to primjenjivo, u sklopu nacionalnog prava i/ili prakse;
- (c) nacionalna pravila postupka u predstavljanju i obrani pred sudovima.

5. Upućeni radnici koji pokreću sudske ili upravne postupke u skladu sa stavkom 1. zaštićeni su od bilo kakvog nepovoljnog postupanja od strane poslodavca.

6. Države članice osiguravaju da je poslodavac upućenog/upućenih radnika odgovoran za sva prava koja proizlaze iz ugovornog odnosa između poslodavca i upućenog radnika.

Države članice osobito osiguravaju uvođenje nužnih mehanizama kako bi se osiguralo da upućeni radnici mogu dobiti:

- (a) sve nepodmirene neto primitke od rada koje bi, prema važećim uvjetima zaposlenja iz članka 3. Direktive 96/71/EZ, trebalo platiti;
- (b) sve zaostatke ili povrat poreza ili doprinose socijalnom osiguranju koji su neopravdano zadržani iz njihovih plaća.
- (c) povrat prekomjernih troškova, u vezi s neto primicima od rada ili kvalitetom smještaja, koji su zadržani ili odbijeni od plaća za smještaj koji pruža poslodavac;
- (d) prema potrebi, neopravdano zadržani doprinosi koje poslodavac treba uplatiti u zajedničke fondove ili institucije socijalnih partnera.

Ovaj se stavak također primjenjuje u slučajevima kada su se upućeni radnici vratili iz države članice u kojoj su bili upućeni.

Članak 12.

Odgovornost u podizvođenju

1. Kako bi spriječile prijevare i zlouporabe, države članice mogu, nakon savjetovanja s relevantnim socijalnim partnerima, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, poduzeti dodatne mjere na nediskriminirajućoj i proporcionalnoj osnovi kako bi osigurale da u lancu podizvođenja ugovaratelj čiji je poslodavac (pružatelj usluga) obuhvaćen člankom 1. stavkom 3. Direktive 96/71/EZ izravni podizvoditelj može, uz ili umjesto poslodavca, biti smatran odgovornim za upućenog radnika u odnosu na bilo kakve nepodmirene neto primitke od rada koji odgovaraju minimalnoj plaći i/ili doprinose koje treba uplatiti u zajedničke fondove ili institucije socijalnih partnerâ ako su obuhvaćeni člankom 3. Direktive 96/71/EZ.

2. U pogledu djelatnosti spomenutih u Prilogu Direktivi 96/71/EZ države članice propisuju mjere koje osiguravaju da u lancima podizvođenja, izvoditelj čiji je poslodavac izravni podizvoditelj, odgovara upućenim radnicima, uz ili umjesto poslodavca, za poštovanje prava upućenih radnika navedenih u stavku 1. ovog članka.

3. Odgovornost koja se spominje u stavcima 1. i 2. ograničena je na prava radnika stečena ugovornim odnosom između izvoditelja i njegovog podizvoditelja.

4. Države članice mogu, u skladu s pravom Unije, jednako dopustiti stroža pravila o odgovornosti prema nacionalnom pravu na nediskriminirajućoj i proporcionalnoj osnovi u pogledu opsega i razmjera odgovornosti u podizvođenju. Države članice također mogu, u skladu s pravom Unije, dopustiti takvu odgovornost u sektorima koji nisu navedeni u Prilogu Direktivi 96/71/EZ.

5. Države članice mogu u slučajevima iz stavaka 1., 2. i 4. dopustiti da se izvoditelja koji je postupao s dužnom pažnjom kako je utvrđeno nacionalnim pravom ne smatra odgovornim.

6. Umjesto pravila o odgovornosti navedenih u stavku 2., države članice mogu poduzeti druge odgovarajuće provedbene mjere, u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom i/ili praksom, koje kod izravnog podizvođenja, omogućuju učinkovite i proporcionalne sankcije protiv izvoditelja, s ciljem rješavanja prijevare i zlouporabe u situacijama kada radnici imaju poteškoće u ostvarivanju svojih prava.

7. Države članice izvješćuju Komisiju o mjerama poduzetima na temelju ovog članka i omogućuju općenitu dostupnost informacija na jeziku/jezicima koji su najrelevantniji te koje odabiru države članice.

U slučaju stavka 2., informacije koje se dostavljaju Komisiji uključuju elemente koji utvrđuju odgovornost u lancima podizvođenja.

U slučaju stavka 6., informacije koje se dostavljaju Komisiji uključuju elemente kojima se utvrđuju učinkovitost alternativnih nacionalnih mjera s obzirom na pravila o odgovornosti navedena u stavku 2..

Komisija te informacije stavlja na raspolaganje drugim državama članicama.

8. Komisija strogo prati primjenu ovog članka.

POGLAVLJE VI.

PREKOGRANIČNA PROVEDBA ADMINISTRATIVNIH SANKCIJA I/ILI NOVČANIH KAZNI*Članak 13.***Područje primjene**

1. Ne dovodeći u pitanje načine koji jesu ili koji mogu biti predviđeni drugim zakonodavstvom Unije, načela uzajamne pomoći i uzajamnog priznavanja, kao i mjere i postupci koje donosi ovo poglavlje, primjenjuju se na prekograničnu provedbu administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni izrečenih pružatelju usluga s poslovnim nastanom u jednoj državi članici za nepoštovanje važećih pravila o upućivanju radnika u drugu državu članicu.

2. Ovo poglavlje primjenjuje se na financijske administrativne sankcije i/ili novčane kazne, uključujući naknade i nadoplate, koje izriču nadležna tijela ili potvrđuju upravna ili sudska tijela ili, prema potrebi, koje donose sudovi nadležni za radne sporove, koji se odnose na nepoštovanje odredbi Direktive 96/71/EZ ili ove Direktive.

Ovo poglavlje ne primjenjuje se na provedbu kazni koje ulaze u područje primjene Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP ⁽¹⁾, Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 ⁽²⁾ ili Odluke Vijeća 2006/325/EZ ⁽³⁾.

*Članak 14.***Imenovanje nadležnih tijela**

Svaka država članica obavješćuje Komisiju putem sustava IMI o tome koje je tijelo ili koja su tijela, u skladu s njezinim nacionalnim pravom, nadležno/nadležna za potrebe ovog poglavlja. Države članice mogu imenovati, ako je to nužno zbog organizacije njihovih unutarnjih sustava, jedno ili više središnjih tijela odgovornih za administrativno prosljeđivanje i zaprimanje zahtjeva te za pružanje pomoći drugim relevantnim tijelima.

*Članak 15.***Opća načela — uzajamna pomoć i priznavanje**

1. Na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev, tijelo koje prima zahtjev, podložno člancima 16. i 17.:

(a) naplaćuje administrativnu sankciju i/ili novčanu kaznu koju izrekne nadležno tijelo u skladu sa zakonima i postupcima države članice koja podnosi zahtjev ili koju potvrdi upravno ili sudsko tijelo ili, prema potrebi, sudovi nadležni za radne sporove, i koja nije podložna daljnjem podnošenju žalbe; ili

(b) obavještava o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna.

Dodatno, tijelo koje prima zahtjev obavješćuje o bilo kojem drugom relevantnom dokumentu povezanom s naplatom takve sankcije i/ili novčane kazne, uključujući presudu ili konačnu odluku, koja može biti u obliku ovjerene e preslike, a koja predstavlja pravnu osnovu i pravo na provođenje zahtjeva za naplatom.

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne (SL L 76, 22.3.2005., str. 16).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o sudskoj nadležnosti i izvršavanju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 12, 16.1.2001., str. 1.)

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2006/325/EZ od 27. travnja 2006. o zaključivanju sporazuma između Europske zajednice i Kraljevine Danske o sudskoj nadležnosti, priznavanju i izvršavanju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim pitanjima (SL L 120, 5.5.2006., str. 22.).

2. Tijelo koje podnosi zahtjev osigurava da zahtjev za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijesti o odluci kojom se izriče takva sankcija ili novčana kazna bude podnesen u skladu sa zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom na snazi u toj državi članici.

Takav zahtjev podnosi se samo kada tijelo koje podnosi zahtjev nije u mogućnosti naplatiti ili obavijestiti u skladu sa svojim zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom.

Tijelo koje podnosi zahtjev ne podnosi zahtjev za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijesti o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna ako se, i sve dok se, sankcija i/ili novčana kazna, kao i osnovno potraživanje i/ili instrument koji dopušta njegovu provedbu u državi članici koja podnosi zahtjev, osporavaju ili dovode u pitanje u toj državi članici.

3. Nadležno tijelo koje prima zahtjev za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili zahtjev za obavijest o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna koja je prosljeđena u skladu s ovim poglavljem i člankom 21. priznaje zahtjev bez potrebe za dodatnim formalnostima te odmah poduzima potrebne mjere za njegovo izvršenje, osim ako se tijelo koje prima zahtjev odluči pozvati na jedan od razloga za odbijanje koji su navedeni u članku 17.

4. U svrhu naplate administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijesti o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna, nadležno tijelo koje prima zahtjev postupa u skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom koji su na snazi u državi članici koja prima zahtjev i koji se primjenjuju na isto ili, ako isto ne postoji, slično kršenje ili odluku.

U skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom države članice koja prima zahtjev, smatra se da obavijest o odluci kojom tijelo koje prima zahtjev izriče administrativnu sankciju i/ili novčanu kaznu i zahtjev za naplatom, imaju isti učinak kao da ih je izdala država članica koja podnosi zahtjev.

Članak 16.

Zahtjev za naplatu ili obavijest

1. Zahtjev tijela koje podnosi zahtjev u vezi s naplatom administrativne sankcije i/ili novčane kazne, kao i obavijesti o odluci o takvoj sankciji i/ili novčanoj kazni izvršava se bez nepotrebnog odlaganja putem ujednačenog instrumenta te se u zahtjevu navodi barem:

- (a) ime i poznatu adresu primatelja, kao i sve druge važne podatke ili informacije za identifikaciju primatelja,
- (b) sažetak činjeničnog stanja i okolnosti kršenja, prirodu kršenja i odgovarajuća pravila koja se primjenjuju;
- (c) instrument koji dopušta izvršenje u državi članici koja podnosi zahtjev i sve druge važne informacije ili dokumente, uključujući one sudske prirode, o potraživanju, administrativnoj sankciji i/ili novčanoj kazni; te
- (d) ime, adresu i druge podatke za kontakt nadležnog tijela odgovornog za procjenu administrativne sankcije i/ili novčane kazne i, ako je drukčije, nadležnog tijela kod koje se mogu dobiti daljnje informacije o sankciji i/ili novčanoj kazni ili mogućnostima osporavanja obveze plaćanja ili odluke koja je izriče.

2. Uz ono što je navedeno u stavku 1., u zahtjevu se navodi:

- (a) u slučaju obavješćivanja o odluci, svrhu obavijest i razdoblje unutar kojeg se provodi;
- (b) u slučaju zahtjeva za naplatom, datum kada je presuda ili odluka postala izvršiva ili konačna, opis prirode i iznosa administrativne sankcije i/ili novčane kazne, sve datume važne za postupak izvršenja, uključujući ako je, te na koji način, presuda ili odluka dostavljena tuženiku/tuženicama i/ili donesena u odsustvu tuženika, potvrdu tijela koje podnosi zahtjev da sankcija i/ili novčana kazna ne podliježe bilo kakvom daljnjem pravu na žalbu, kao i osnovno potraživanje u odnosu na koje je zahtjev podnesen, te njegove različite sastavnice.

3. Tijelo koje prima zahtjev poduzima sve potrebne korake kako bi obavijestilo pružatelja usluga o zahtjevu za naplatom ili odluci kojom se izriče administrativna sankcija ili novčana kazna i relevantnim dokumentima, prema potrebi, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i/ili praksom što prije moguće, te najkasnije unutar mjesec dana od primitka zahtjeva.

Tijelo koje prima zahtjev što prije moguće obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o:

- (a) akciji poduzetoj na njegov zahtjev za naplatom i obavješćivanjem te, detaljnije, datum na koji je primatelj zahtjeva obaviješten;
- (b) razlozima za odbijanje, ako odbije provesti zahtjev za naplatom administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijestiti o odluci kojom se izriče administrativna sankcija i/ili novčana kazna u skladu s člankom 17.

Članak 17.

Razlozi za odbijanje

Tijelo koje prima zahtjev nije obvezno provesti zahtjev za naplatom ili obavijest ako zahtjev ne sadrži informacije navedene u članku 16. stavcima 1. i 2., ako je nepotpun ili očito ne odgovara temeljnoj odluci.

Uz to, tijelo koje prima zahtjev može odbiti izvršiti zahtjev za naplatom u sljedećim okolnostima:

- (a) nakon ispitivanja od strane nadležnog tijela koje prima zahtjev očito je da predviđeni troškovi ili sredstva potrebna za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne nisu razmjerni u odnosu na iznos koji treba biti naplaćen ili bi uzrokovali znatne poteškoće;
- (b) iznos ukupne financijske sankcije i/ili novčane kazne je ispod [350] EUR ili je jednak tom iznosu;
- (c) nepoštovanja temeljnih prava i sloboda tuženikâ te pravnih načela koja se na njih primjenjuju, kako je utvrđeno u ustavu države članice koja prima zahtjev.

Članak 18.

Suspenzija postupka

1. Ako za vrijeme trajanja postupka naplate ili obavijesti, pružatelj usluga ili zainteresirana strana dovede u pitanje ili podnese žalbu na administrativnu sankciju i/ili novčanu kaznu i/ili osnovno potraživanje, prekogranični postupak izvršenja izrečene sankcije i/ili novčane kazne suspendira se do donošenja odluke odgovarajućeg nadležnog tijela u državi članici koja podnosi zahtjev za to pitanje.

Svako dovođenje u pitanje ili podnošenje žalbe poduzima se kod odgovarajućeg nadležnog tijela u državi članici koja podnosi zahtjev.

Tijelo koje podnosi zahtjev bez odlaganja o osporavanju obavješćuje tijelo koje prima zahtjev.

2. Sporovi oko provedbenih mjera provedenih u državi članici koja prima zahtjev ili oko valjanosti obavijesti koju podnosi tijelo koje prima zahtjev podnose se nadležnom tijelu ili sudskom tijelu predmetne države članice u skladu s njezinim zakonima i propisima.

Članak 19.

Troškovi

1. Iznosi naplaćeni s obzirom na kazne i/ili novčane kazne iz ovog poglavlja uplaćuju se tijelu koje prima zahtjev.

Tijelo koje prima zahtjev naplaćuje iznose u valuti svoje države članice, u skladu sa zakonima, drugim propisima te administrativnim postupcima ili praksama koji se u toj državi članici primjenjuju na slična potraživanja.

Tijelo koje prima zahtjev u skladu sa svojim nacionalnim pravom i praksom, prema potrebi, preračunava sankciju i/ili novčanu kaznu u valutu države članice koja prima zahtjev primjenjujući tečaj koji je vrijedio na dan kada je sankcija ili novčana kazna izrečena.

2. Države članice međusobno ne potražuju naknadu troškova nastalih zbog pružanja bilo kakve uzajamne pomoći u skladu s ovom Direktivom ili zbog njezine primjene.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučaju kršenja nacionalnih odredbi donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe i poštovanja. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama najkasnije do 18. lipnja 2016. One bez odlaganja obavješćuju o svim naknadnim izmjenama ovih odredbi.

Članak 21.

Informacijski sustav unutarnjeg tržišta

1. Administrativna suradnja i uzajamna pomoć između nadležnih tijela država članica predviđena člancima 6. i 7., člankom 10. stavkom 3. te člancima od 14. do 18. provodi se putem Informativnog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1024/2012.

2. Države članice mogu primjenjivati bilateralne sporazume ili dogovore koji se odnose na administrativnu suradnju i uzajamnu pomoć između njihovih nadležnih tijela s obzirom na primjenu i praćenje uvjeta zaposlenja primjenjivih na upućene radnike navedene u članku 3. Direktive 96/71/EZ, sve dok ti sporazumi ili dogovori ne utječu negativno na prava i obveze predmetnih radnika i poduzeća.

Države članice obavješćuju Komisiju o bilateralnim sporazumima i/ili dogovorima koje primjenjuju i čine tekst tih bilateralnih sporazuma opće dostupnim.

3. U kontekstu bilateralnih sporazuma ili dogovora navedenih u stavku 2., nadležna tijela država članica koriste sustav IMI što je više moguće. U svakom slučaju, kada je nadležno tijelo u jednoj od predmetnih država članica koristilo sustav IMI, on se koristi kada je to moguće za sve potrebne naknadne aktivnosti.

Članak 22.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012

U Prilogu Uredbi (EU) br. 1024/2012 dodaju se sljedeće točke:

- „6. Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (*): Članak 4.
7. Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provođenju Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informativnog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“). (**): Članci 6., 7., članak 10. stavak 3. i članci od 14. do 18.

(*) SL L 18, 21.1.1997., str. 1.

(**) SL L 159, 28.5.2014., str. 11.”

Članak 23.**Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 18. lipnja 2016. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donosu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 24.**Preispitivanje**

1. Komisija preispituje primjenu i provedbu ove Direktive.

Najkasnije do 18. lipnja 2019. Komisija predstavlja izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o primjeni i provedbi ove Direktive i prema potrebi daje odgovarajuće prijedloge izmjena.

2. Nakon savjetovanja s državama članicama i, prema potrebi, socijalnim partnerima na razini Unije, Komisija u svojem preispitivanju osobito ocjenjuje:

- (a) nužnost i primjerenost činjeničnih elemenata za utvrđivanje istinskog upućivanja, uključujući mogućnosti izmjena postojećih ili definiranja mogućih novih elemenata koje treba uzeti u obzir kako bi se odredilo je li poduzeće stvarno te obavlja li trenutno upućeni radnik svoj rad, kako je navedeno u članku 4.;
- (b) dostatnost dostupnih podataka u vezi s postupkom upućivanja;
- (c) primjerenost i dostatnost primjene nacionalnih kontrolnih mjera u svjetlu iskustva sa sustavom za administrativnu suradnju i razmjenu informacija te njegove učinkovitosti, razvoja ujednačenijih, standardiziranih dokumenata, uspostave zajedničkih načela ili standarda za inspekcije na području upućivanja radnika kao i tehnološkog razvoja, kao što je navedeno u članku 9.;
- (d) odgovornost i/ili provedbene mjere uvedene da bi se osiguralo poštovanje važećih pravila i učinkovita zaštita prava radnika u lancima podizvođenja kao što je navedeno u članku 12.;
- (e) primjenu odredbi o prekograničnoj provedbi financijskih administrativnih sankcija i novčanih kazni, osobito s obzirom na iskustva s tim sustavom i njegove učinkovitosti, kao što je utvrđeno u poglavlju VI.;
- (f) korištenje bilateralnih sporazuma ili dogovora u vezi sa sustavom IMI, uzimajući u obzir, prema potrebi, izvješće spomenuto u članku 25. stavku 1. Uredbe(EU) br. 1024/2012.
- (g) mogućnost prilagodbe rokova utvrđenih u članku 6. stavku 6. za pružanje informacija koje traže države članice ili Komisija s ciljem smanjivanja tih rokova, uzimajući u obzir napredak postignut u funkcioniranju i uporabi sustava IMI.

Članak 25.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 26.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

Zajednička izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o članku 4. stavku 3. točki (g)

Je li radno mjesto na kojem je privremeno upućeni radnik obavljao svoj posao u okviru pružanja usluga bilo popunjeno istim ili drugim upućenim radnikom u bilo kojem prethodnom razdoblju predstavlja tek jedan od mogućih čimbenika koje se, u slučaju sumnje, treba uzeti u obzir pri pripremi sveukupne procjene činjeničnog stanja.

Sama činjenica da se može raditi o jednom od čimbenika nikako se ne bi trebala tumačiti kao zabrana da upućenog radnika zamijeni drugi upućeni radnik niti kao prepreka takvoj mogućoj zamjeni koja posebice može biti svojstvena uslugama koje se pružaju sezonski, ciklički ili opetovano.
